

JUSTITSMINISTERIET

Lovafdelingen

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K

Dato: 18. november 2009
Kontor: Strafferetskontoret
Sagsnr.: 2009-730-1017
Dok.: JFL40249

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 76 vedrørende forslag til lov om ændring af straffeloven og lov om politiets virksomhed (Styrket indsats mod omfattende forstyrrelse af den offentlige orden m.v.) (L 49), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 9. november 2009. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Line Barfod (EL).

Brian Mikkelsen

/

Lars Hjortnæs

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 76 vedrørende forslag til lov om ændring af straffeloven og lov om politiets virksomhed (Styrket indsats mod omfattende forstyrrelse af den offentlige orden m.v.) (L 49):

”Hvorledes vil ministeren sikre sig, at reglerne anvendes med forsigtighed og alene i tilfælde, hvor der med stor sikkerhed kan lægges til grund, at de pågældende har det fornødne fortsæt. Det gælder ikke mindst i forhold til varetægtsfængsling, fordi der på dette tidspunkt ikke kan foretages en fuld prøvelse af de sigtedes fortsæt jf. IMR høringssvar side 6.”

Svar:

Lovforslaget indebærer ingen nykriminalisering af handlinger, som i dag er lovlige, og de forhold, som i givet fald vil blive omfattet af de foreslåede strafskærper, er således allerede i dag strafbare. Som der nærmere er redegjort for bl.a. i besvarelsen af spørgsmål nr. 2 fra Folketingets Retsudvalg vedrørende lovforslaget, finder de foreslåede strafskærper alene anvendelse i tilfælde, hvor gerningsmanden har det fornødne forsæt (f.eks. kendskab) til, at der i området foregår grov forstyrrelse af den offentlige ro og orden. Det beror på en konkret vurdering af omstændighederne i den enkelte sag, om den pågældende må anses for at have handlet forsætligt. Hvis anklagemyndigheden ikke kan føre det fornødne bevis for, at den pågældende har handlet forsætligt, vil de foreslåede strafskærper ikke kunne anvendes.

Med hensyn til spørgsmålet om varetægtsfængsling bemærkes, at lovforslaget ikke indebærer ændringer af retsplejelovens gældende regler herom. Varetægtsfængsling efter retsplejelovens § 762, stk. 1, forudsætter således, at der er i den konkrete sag er en begrundet mistanke om en lovovertrædelse af en vis grovhed, og at betingelserne for varetægtsfængsling i øvrigt er opfyldt, f.eks. at der efter det om den sigtedes forhold oplyste er bestemte grunde til frygte, at vedkommende på fri fod vil begå nye lovovertrædelser (gentagelsesfare). Det er retten, der på baggrund af en konkret vurdering af den enkelte sags omstændigheder tager stilling til, om der bør ske varetægtsfængsling.